

КРАЉЕВИНА
СРБИЈА

Милан I Обреновић
Краљ Србије

Извор текста закона:
Правни Факултет у Београду
Библиотека факултета,
Оригинално издање закона, 1886. год.

МИ
МИЛАН ПРВИ
по милости божијој и вољи народној

КРАЉ СРБИЈЕ.

Проглашавамо и објављујемо свима и свакоме, да је Народна скупштина решила и да смо Ми потврдили и потврђујемо:

**ЗАКОН
О УСТРОЈСТВУ ВОЈСКЕ.**

Општа одредења.

Члан 1. (дос. чл. 1.)

Војска је одбрана отачбине и потпора законитости.

Војска се дели на три позива: први, други и трећи.

Први позив састоји се из сталнога кадра и његове резерве. Стални је кадар онај део овог позива, који служи под заставом, а резерва је онај део његов, који је одслужио под заставом, и живи код своје куће. Сталан је кадар подељен у редовно време у засебне органске јединице, а при вечбању резервиста и при мобилизацији спаја се са овима у нарочите јединице. Први позив потпуно је наоружан и спремљен, и готов је да се може увек употребити.

Други позив састоји се такође из сталнога кадра и оних који су одслужили у првом позиву и живе код својих кућа. Он је потпуно наоружан и спреман и употребљава се као и први позив.

Трећи позив пописан је и наоружан, а употребљује се на службу у земљи и одбрану отачбине.

Члан 2. (дос. чл. 2)

Војска може бити у тројаком стању :

Редовном или мирном,

Ванредном и

Ратном.

Војска је свагда у редовном стању, кад није нарочито Краљевским указом постављена у ванредно или ратно стање.

У ванредно стање поставља се сва војска или поједини њени делови кад безбедност земље, реда и законитости захтева да се употреби.

У ратно стање поставља се војска или поједини њени делови за одбрану државних права и њених интереса.

Ванредно и ратно стање проглашава Краљ указом на предлог војног министра а по саслушању министарског савета.

На исти начин војска се враћа у редовно стање.

Члан 3. (дос. чл. 3)

Сваки српски грађанин дужан је и има право да служи лично у војсци: у првом позиву од навршене 20-те па до навршене 28-ме године жпвота; у другом позиву

од навршене 28-ме па до навршене 37-ме године живота; и у трећем позиву од навршене 37-ме па до навршене 50-те године живота. Замена не може бити, али од три и више способних задругара обавезника који би према годинама припадљали I-вом или II-гом позиву преводи се један у III-ћи позив.

На службу у сталном кадру могу се примати и добровољци од навршене 18-те године.

Од личне службе ослобођавају се само неспособни по одредбама нарочитог прописа за то; а од оних који су судском пресудом изгубили грађанску част као и од оних, који се сами намерно осакате састављају се нарочита казнена одељења, употребу којих прописаше министар војни.

Привремено неспособни, ако до навршетка 23-ће године или после трократног годишњег прегледа после регрутације буду способни, долазе тада на службу у сталан кадар а дотде плаћају војницу.

Члан 4. (дос. чл. 4)

Ко год и докле не служи лично плаћа од навршене 20. године старости војницу износећу десети део целокупног годишњег непосредног пореза, но само за прва два позива.

Који плаћају најниже две класе личне порезе, као и они који су у војној служби ненамерно осакатени, без призрења на њихово имовно и задружно стање, осдобођавају се од плаћања војнице. Родитељи и старатељи задруга одговорни су за војницу за неодељене задругаре, који подлеже војници.

Војница се купи уз порез и иде у оружни фонд.

Члан 5. (дос. чл. 5)

У редовном стању нико не може иступити из српског држављанства, који није потпуно одслужио прописни рок у I. позиву лично, односно војником. У ванредном или ратном стању као и у времену спреме за то, не може иступити нико из војске нити из држављанства па ма коме позиву он припадао и ма какве обвезе он имао, било личне или материјалне.

Члан 6. (дос. чл. 6)

У ванредном и ратном стању могу се на магацинске, станичне и друге њима сличне војне службе, али и то само у месту свога сталнога пребивања употребити и старији од 50 година, ако имају способности за то, а према занимању и задружном стању могу ту службу да врше.

Члан 7. (дос. чл. 7)

Краљ је врховни заповедник војске. Он указом, а на предлог војног министра, одређује састав, поделење и унутрашњи строј већих и мањих војних одељења, сложених из једног или више редова војске, њихове команде и шгабове, њихов службени одношај, њихово оружање, спрему, обучавање и њихову бројну величину.

Члан 8. (дос. чл. 8)

Министар војни командује војсци за Краља и у име Краља. Као министар одговоран, он администрује војском и прописује сва правила која су природе чисто административне.

ДЕО ПРВИ О сталном кадру.

Одељак I.

О сталном кадру у опште.

Члан 9. (дос. чл. 9)

Војници сталног кадра служе две године, но поред овог потпуног рока службе ностоји и скраћени рок од 1-не године, од 5 месеци а и од само 1-ог месеца. Општем правилу за рекрутовање подлеже и сви двадесетогодишњаци ђаци, били они редовни или ванредни слушаоци школа или курсова у опште и рок им се скраћује само према члану 87. и 88.

Чл. 10.

На скраћени рок од једне године службе у сталан кадар долази лице које се регрутује за коњицу као вично јахању, а долази у војску са сопственим прописним коњем и прибором, полажући после 5 месеци службе, капларски испит, а после 11 месеци поднареднички; ако испите неположи одслужује двогодишњи рок.

Члан 11. (дос. чл. 10)

На скраћени рок од 5 месеци службе долазиће лица која су у овим приликама:

1. Самохрани или самци, којима су изумрли отац, браћа и сво задружно сродство и немају ближих сродника у месту, да им очевину обрађују после пунољетства и престанка туторства, а ова се не може давати под кирију и закуп, нити пак имају одељених сродника који имају удела у заосталом имању.

Ко нема никаквог имања или га има, ади није у прилици да ће исто после пунољетства сам обрађивати, или га је сам купио, иди радњу отворио, служи потпун рок.

2. Једици и првенци у задружног живог оца или стрица код земљорадничког сталежа, кад нису једини храниоци и немају у задрузи ни једног више мушког способног задругара за рад, нити пак ма кад одељене живе браће, или у последњих 5 година одељених сродника.

Овамо спадају и они усињеници, пасторци и зетови, који су на 5 година пред регрутациом законским путем такви постали.

Овом повластицом користе се јединци и првенци осталих сталежа само на случај ако њин отац или старији задругар плаћа личне порезе закључно III. класу па на ниже.

3. Првенац који има млађег брата од осамнаест и више година и последњи је редован ђак, а задруга је у таквом стању да живи од зараде првенца.

Но ако јединац или првенац незарађује или издржавање задруге његове независи од његове зараде тад нема права на скраћени рок.

4. Рекрут, чији је предходни задругар одслужио или служи у сталном кадру по обвези и у своје време пун рок, или је служећи пун рок умро у времену последњих 5 година, или чији је вршњак задругар једновремено рекрутован на пун рок. У опште рокови служења у задругама иду на изменце тако, да један задругар служи пун, други скраћени, трећи опет пун и т. д.

Но ако их је у задрузи поред старешине ове, или и без овога, само 2 способна задругара па старији има да одслужи пун, а млађи у скоро скраћени рок, може се

дозводити да старији одслужи скраћени, а млађи кад му дође ред пун рок, ако је то за задругу корисније.

Где се задрузи стекне сдужба обвезника - у једној или две године - тако, да у том времену неби нико остао од способних задругара за рад, да храни нејач и немоћне на дому или да буде потпора старешини задруге, - ту се један од обвезника на пуном року задржава код куће докле један задругар са скраћеним роком не одслужи.

Гди би се стекло да два рођена брата служе једновремено у кадру, позиваће се други кад први одслужи свој рок.

У свима овим случајима, неће се узимати у обзир деоба, која није била учињена пајмање на 5 година раније пре првог нрегледа и са знањем надлежне државне власти.

5. Рекрут, коме је старији брат осуђен на робију а отац је способан за рад, долази на пун рок службе.

6. Ако је обвезник спречен осудом судском да одслужи прописани рок у сталноме кадру у своје време, дужан је да ову обавезу испуни после опроштене или издржане казне у годинама прописаним за I. позив.

Члан 12. (дос. чл. 10)

На скраћени рок од једнога месеца службе долазиће лица која су у овим приликама.

Једини храниоци задругара старијих преко 60 година или иначе неспособних за рад по занимању, даље: задружног жењскиња у опште и најзад нејачи, или своје или задружне испод 18 година, кад те морају баш сами својом зарадом издржавати, јер нема других средстава за то, и кад то стање задружно није створено судском деобом на мање од 5 година.

Као једини храниоц сматра се и онај у задрузи, где је старешина куће на робији, а регрут остао као најстарији члан, за рад неспособни задругара и нејачи.

За време њиховог ма и најкраћег бављења на војној служби дужне су општине старати се о њиховоме имању и о издржавању заоставше куће.

Од овога се изузима регрут, који би се оженио да погане хранитељ.

Члан 13. (дос. чл. 11).

Код којих се овде изложених категорија промену околности за време службе и престану узроци који су условљавали олакшицу, одслужиће накнадно потпун рок, а тако исто и скраћиваће се рок кад наступе законски узроци

Члан 14. (дос. чл. 12).

Ко у своје време избегне службу у сталноме кадру, служиће кад год се ухвати до 30. године без обзира на задружно стање, три године и после према годинама старости у позивима. За време од обвезе па док се не ухвати, плаћаће задруга обвезника целокупни лични његов порез као војницу.

Члан 15. (досад. чл. 14).

Правило о регрутовању прописаће министар војни на основу овог закона.

Члан 16. (дос. чл. 15).

Служба у војсци почиње са службом у сталном кадру, а рачуна се од дана кад војник дође у своју команду.

Трошкови око регрута при упуту у војску из места окружне команде падају на терет државни, а тако исто и они трошкови који се учине приликом одпуштања крајње сиромашних војника кућама и то, било по одслужењу прописаног рока, било према члану 18. овог закона и најпосле кад се као привремено неспособни одпуштају пре одслужења рока.

Двогодишњаци и једногодишњаци упућиваће се редовно у сталан кадар I-ог позива, као и петомесечари сем петомесечара пешака, а петомесечари и једномесечари пешаци у сталан кадар II-ог позива. Ови послењи свршаваће обуку у свом (четном) батаљоном кругу односно кругу у ком се по занимању стално налазе.

Кад војник одслужи било потпун или скраћен рок преводи се одмах у резерву I, позива.

Војницима не рачуна се у службу време проведео у затвору услед судске осуде.

Подофицири могу остати да служе и даље ако имају и испуле у овом закону прописане услове, но у том случају дужни су да одслуже најмање једну годину дана.

Члан 17. (дос. чл. 16.)

Подофицири и војници докле служе у стал. кадру неплаћају лични данак.

Члан 18.

У ванредном и ратном стању, као и у саприми за то, остају сви војници на служби, без да се преводе према годинама из позива у позив.

Тако исто опет, може војни министар у редовном стању кад нађе за нужно и корисно да одпушта привремено кући извештан број војника и пре одслужења прописаног рока; но овако одпуштени војници остају и даље војници сталног кадра док год им неистекне рок службе у овоме.

Војници стал. кадра из појединих пограничних округа одпуштаће се ако затреба у потребном броју I пре одслужења рока и употребити на вршење пограничне службе о свом трошку и у свом оделу, наизменце тако, да ће свој рок дослужити бавећи се две недеље код куће а једну недељу на граници.

Члан 19. (дос. чл. 18).

Колико ко одслужи више у сталном кадру у толико мање служи у резерви.

Члан 20. (дос. чл. 19.)

Никакав српски грађанин не може постати свештеник и калуђер ако није одслужио у сталноме кадру, било потпун или скраћен рок, а способан је за службу. Именована лица могу иснунити обвезу служења и пре 20. годана.

Ово може министар војни дозволити и онима који би имали потребе да ради изучавања наука, вештина и заната, иду у иностранство, а може им дозволити да одслужи свој рок и по свршетку наука.

Но и то наравио у сваком случају само ако је дотични тада способан за војску и под истим условима у сваком обзиру какви би постојали у времену редовне му службе.

Члан 21. (дос. чл. 20).

У војсци у опште постоје:

I. Главни родови оружја:

1. Пешадија,
2. Коњница,
3. Артиљерија,

II. Помоћни родови војске:

1. Инжињерија,
2. Пољски болничари,
3. Возарија,
4. Административна одељења.

III. Помоћне струке:

1. Генералштабна,
2. Војно - судска,
3. Санитетска,
4. Административна,
5. Војно - техничка,
6. Телеграфска,
7. Железничка,
8. Поштанска,
9. Свештеничка.

Бројно стање свију родова војске и струка утврдиће се буџетом ирема Краљевој уредби о Формацији војске.

Чл. 22.

Војсци принадлеже заводи: научни, технички, санитарски и административни, - стални и привремени.

Одељак II.

О чиновима и о производству, о звањима и о остављању.

Члан 23. (дос. чл. 22).

Војни чиновни по поступности су:

1. Каплар,	} подофицири
2. Поднаредник,	
3. Наредник	
4. Потпоручик,	} нижи официри
5. Поручик,	
6. Капетан,	
7. Мајор,	} виши официри
8. Потпуковник,	
9. Пуковник,	
10. Генерал.	

Подофицирски чиновна има и титуларни и они се дају ономе који је испит за тај чин положио, а због попуњеног комплекта, нема за исти чин упражњеног места.

Титуларни подофицири имају права и врше дужности томе чину одговарајуће а плату примају свог дејствителног чина.

Титуларни официрски чиновни у активној војсци има само од потпоручика до

закључно мајора код техничких струка; овакав има права титуларног чина а прима плату чина или звања дејствителног.

Капетански чин дели се у две класе: прву и другу. Чин ђенералски нема рода војске и струке, он је општи.

Члан 24. (дос. чл. 23).

За унапређење у чиновне, поред доброг владања и угледног понашања, одличног вршења службе и у опште способности, ови су још услови:

1. За каплара: да је одслужио 6 месеци као редов и да је положио задовољавајући испит за тај чин.

2. За поднаредника: да је одслужио 6 месеци као каплар и да је положио задовољавајући испит за тај чин.

3. За наредника: да је одслужио једну годину као поднаредник и да је положио испит за тај чин.

Од прописаних рокова за подофицире изузимају се ђаци школа и слушаоци курсова као и они младићи у строју, који су свршили најмање вишу гимназију, они ове чиновне добијају по одредбама чл. 88. овог закона.

4. За потпоручика: да је одслужио две године дана као наредник и да је положио прописан испит за чин потпоручика.

Од овога се изузимљу питомци ниже школе војне академије за које вреде услови прописани у закону о устројству војне академије и ђаци велике школе; за производство којих постоје нарочита одређења у чл. 88. овог закона.

5. За поручика: да је одслужио 3 године као потпоручик.

6. За капетана II. класе: да је одслужио 8 године као поручик и да је положио прописани испит за чин капетански.

7. За капетана I. класе: да је одслужио као капетан II. класе две године.

8. За мајора: да је одслужио у чину капетанском пет година и да је положио прописани испит за мајорски чин.

9. За потпуковника: да је одслужио 4 године у мајорском чину.

10. За пуковника: да је одслужио 5 година у потпуковничком чину.

11. За ђенерала: да је одслужио 5 година у пуковничком чину.

Члан 25. (дос. чл. 24).

Из чега ће се кандидати испитивати прописује Краљ уредбом на предлог војног министра, а правила за испитивања прописује министар војни.

Технички официри не полажу испит, а унапређују се по способности.

Официри при интендантури полажу само једном испит за ту струку и унапређују се даље као и технички официри. Но и једни и други, ако желе да пређу у строј, дужни су положити одговарајући испит.

Члан 26.

За олакшицу попуњавања подофицирских места у сталноме кадру постоје сталне подофицирске школе и то: једна за пешадију и коњицу, а друга за артиљерију и инжињерију.

Курс траје две године. Примање је сваке године. У ове школе примају се младићи од 17-те до навршене 20-те године, који су најмање два разреда гимназије или реалке учили са обвезом, да по свршетку подофицирске школе, служе још четири године у

сталном кадру. Младићи морају бити способни за војску и имити дозволу за ступање у ову школу од родитеља или татора. Сем тога примају се кандидати и из сталног кадра који су најмање годину дана служили и који су пимсмени и знају четири вида рачуна. И ови подлеже по свршеној школи обавези служења од четири године у сталноме кадру, нерачунајући годину пре школе у служби проведenu. По свршетку школе, ступају питомци подофицерске школе у сталан кадар са чином каплара или поднаредника према показаном успеху; године произведене у подофицерској школи рачунају се у године службе.

Број питомаца и уређење ових школа одређује министар војни.

Члан 27. (дос. чл. 26).

Кад нарочито потреба захте, могу се у нашу војску примити официри из страних војска и то само у ниже официрске чинове, а у чину што су га имали у страниј војсци; но за ово ваља 1-во да постану српски грађани, 2-го да имају уверење о добром владању и тамошњој ваљаној служби и 3-ће да положи прописани испит који је чин тај условљен, а најдаље у току прве године.

Члан 28. (дос. чл. 27).

У ванредном и ратном стању може Краљ подарити већи чин, без икаквог призрења, на проведено време и испите, за какво одлично дело, или особито трудан и користан рад, који је војсци наредбом обзнањен.

Члан 29. (дос. чл. 28).

Само официри и подофицири у дејствителној служби могу се произвести у следећи чин, а производство бива по родовима војске и струкама, на два начина: по избору и по рангу.

Чиновни подофицерски, потпоручика, капетана II. класе, мајора, пуковника и ђеперала дају се по избору после испуњених услова у члану 21., а с обзиром на бољу спрему, способност и ревност у служби; остали пак официрске чиновни дају се по рангу, но и ту ако су у свему испуњени услови члана 24. — како односно рока и испита тако и у опште спреме за веће положаје и одличног владања и понашања у служби I ван те. Право официра на ово производство опредељује се стручном ранглистом дотичног рода војске иди струке. Та ранглиста садржава све официре истог рода војске по чиновима и рангу у сваком чину.

Осим стручне ранглисте водиће се и општа ранглиста од официра свију родова војске и струка по чиновима, те да се зна и општи ранг у целој војсци, ради заједничких службених односа.

Члан 30. (дос. чл. 29).

Официри у недејству кад се поврате у дејство губе од ранга за онолико времена кодико су провели у недејству.

Члан 31. (дос. чл. 30).

Официри у оставци, који желе да се врате у дејствителну службу, могу се, кад се има потребе, примити са чином с којим су иступили, али они који су услед хрђавог владања дали оставку немогу се примити.

Резервни официр пак који жели да ступи у дејствителну службу, мора да положи испит прописани за одговарајући дејствителни чин, ако исти пре полагао није.

Члан 32. (дос. чл. 31).

Кад влада по потреби и нахођењу своје пошале ког официра или подофицира у страну државу ради војног изобраења или ради практичног вежбања у вештини којој војничкој то ће такав, за време на страни проведено, задржати своја права на производство, као и остали, који нису на страни, а под условом чл. 24.

Члан 33. (дос. чл. 32).

Звања у војсци у опште утврђују се Краљевском уредбом, којом ће се одредити и како ће се на та постављати. Но команду у војсци нико не може добити, ако добро и са способношћу није командовао непосредно нижом командом бар једну годину дана. Од овога се изузимљу они, које овај закон затече већ у таквом чину, да се немогу на мање команде поставити или по своје стручном занимању некомандују никаквим одредом војске.

Одељак III.

О стању официрском и подофицерском и о разним положајима официра и подофицира.

О чину официрском и подофицерском.

Члан 34. (дос. чл. 33).

Чинове официрске подарује Краљ сам или на предлог војног министра.

Како официр губи чин одредиће војни кривични закон.

Официру уважава се оставка на службу са карактером или без карактера а по оцени министра војног.

Члан 35. (дос. чл. 34).

Чинове подофицерске дају команданти но пропису Краљеве уредбе. Односно губитка чина подофицерског вреде исте одредбе као и за официре, а сем тога и прописи дисциплинске уредбе, коју прописује Краљ на предлог војног министра.

О разним подожајима официра.

Члан 36. (дос. чл. 35).

Положаји официра јесу:

Дејствителност,

Недејствителност,

Покој.

Дејствителност је положај официра, који има звање и испуњава га.

Недејствителност је положај официра, удаљеног од звања: 1) због привремене телесне неспособности; 2) у име дисциплинске казне.

Официр се ставља у недејствителност Краљевим указом, а на предлог војног министра. У случају под 1. одбијаће се официру од плате ако још нема 15 година службе 80 процената, а са сваком годином службе преко 15 година умаљаваће се одбијаће са 1 процентом; а у случају под 2, одбијаће се половина плате.

Целокупно време проведено у недејствителности не може трајати дуже од две године, после тога времена или се враћа у дејствителну службу или се ставља у покој.

Но ако се официр у недејствителности употреби на какву непрестајну службу дуже од месец даиа, онда вуче плату и остале принадлежности, као да је и у дејствителности и то од дана употребе.

Покој је стање официра, који је враћен у грађански живот са припадајућом му пензијом. При одређивању пензије нерачуна се оно време које је официр провео у недејствителности по тачки 2. овог члана.

Официр се ставља у покој Краљевским указом на предлог војног министра, а по саслушању министарског савета.

Официр који је испунио све услове о пензионовању, на захтев ставља се у пензију, а ако кредита нема, на рачун његове плате.

Официр у пензији може носити униформу чина, с којим је стављен у пензију и за кривице учињене као официр у униформи подлежи под војне власти и судове према одредбама војног кривичног поступка.

Одељак IV.

О пензији официра.

Члан 37. (дос. чл. 37).

Право на пензију задобија официр, кад наврши 10 година дејствителне војничке службе а у године службе рачунају се указне и неуказне године пошто се од неуказних година службе одбију две године као рок службе што га је дужан сваки да одслужи.

Ратне године рачунају се дејствителним и резервним официрима који су ратовали свака у две године службе без обзира на трајање рата у тој години, но не рачунају се двојно за произвођење у виши чин.

Официр задобија право да се стави у стање покоја по навршетку 40 година службе рачунајући у то и ратне или по навршетку шесет година старости. Но и пре тога ставља се у стање покоја, ако је телесно или умно постао неспособан у служби, што се има лекарски испитати и потврдити.

Официром стечена права негубе се при преводу у грађанску службу.

Ова стечена права имају и они који су пре овог закона у такву службу преведени.

Члан 38. (дос. чл. 38).

Пензија се одређује по чину, што га има официр кад се у покој ставља.

Кад се стави официр у стање покоја било због телесне неспособности, шесет година старости, или 40-то годишње службе он добија за први десет година службе четрдесет процената своје систематичне плате, а са сваком даљом годином службе расте пензија за два процента тако, да онај, који наврши четрдесет година службе, или је још више служио, добија целу систематичну плату као пензију.

Члан 39. (дос. чл. 39).

Официр који је у дејствителности служио десет година као поручик или капетан I. класе, кад се ставља у покој добиће пензију непосредно вишег чина, а за оне, који су до дана подписа овога закона у тима и осталим чиновима то право стекли, важи стари закон.

Пензионовани официри могу се на службу војну употребити само са њиним пристанком у мирно време.

Краљ може при стављању официра у пензију дати му почасну титулу већег чина, но то бива без сваког уплива на пензију.

Чдан 40. (дос. чл. 40).

Официри, који осакате у рату и на војној служби или за ову онеспособе са ванредног напрезања у њој, добијају пензију по нропису закона о инвалидима.

Одељак V.

О осигурању подофицира.

Члан. 41. (дос. чл. 41).

Дејствителним подофицирима, кад наврше 12 година непрекидне и добре војничке службе, па ако желе да иступе из сталног кадра даваће се кад се пријаве према њиховим способностима звања:

1. При војној административној струци, за магационаре, писаре и т. д.
2. При поштанској струци за постилионе и поштаре.
3. При телеграфској струци за телеграфисте и њихове помоћнике.
4. При жељезници за влаковође, магационаре, а и начелнике мањих станица.
5. При финансијској струци за порезнике, при царинарама за царинаре и магационаре.
6. При полицијској струци за писаре и т. д.

За све ове службе даваће им се прилика док су још у војсци, да се предходно спреме, а за ту цел биће са уживањем свију принадлежности придати дотичним струкама, надлештвима и заводима ради предходне спреме од 3 месеца до једне године.

Који пак подофицир до навршетка 14-то годишње добре војничке службе недобије које од поменутих звања, а зажели да изађе из војске, добија од једном 1200 динара награде.

Члан 42. (дос. чл. 42).

Подофицири инвалиди добијају издржање по закону о инвалидима.

Одељак VI.

О платама.

Члан 43. (дос. чл. 43).

Плата се официра дели на систематичну плату по којој се опредељује пензија, и на додатак који се даје на коња и на момка; плата подофицира дели се на систематичну плату и повишицу која се даје на рокове службе.

Члан 44. (дос. чл. 44.)

Плата биће по овом обрасцу :

Видети прилог: табела 4, стр: 87

Официри свију родова оружја и струка који сдује на коњу имају додатак на сваког коња, кога стално држе по 252 динара годишње, који пак официри и на колико коња права имају прописао је законом о фуражи.

Осим тога сваки официр без разлике чина рода и струке војске, има још по 243 динара на момка и по 27.25 кубних метара дрва на годину.

Члан 45. (дос. чл. 45)

Подофицирима свију родова и струка војске, даваће се годишња повишица према поновљеним роковима по овом обрасцу:

Видети прилог: табела 5, стр: 87

Одељак VII.

О ђенералштабној струци.

Члан 46.

Ђенералштабна струка има свог начелника и састоји се из чиновна од капетана до пуковника. Она се попуњава превођењем официра свију родова оружја, који испит прописани за ђенералштабну струку положи.

Ђенералштабна струка дели се на:

I. Главни ђенералштаб и

II. Трутни ђенералштаб.

Одељак VIII.

О војно-судској струци.

Члан 47. (дос. чл. 46)

На врху војно-судске струке стоји један војно-судски пуковник или потпуковник као начелник струке; он управља са судским одељењем министарства војног и орган је министру за све што се судства тиче.

Војно-судску струку образују војно-судски официри, који имају плату са осталим припадностима као и остали официри а у поступности могу ићи до чина пуковничког закључно. Односно услова за унапређење у веће чинове и за њи важи све оно, што је за официре у опште речено у члану 24. - осим испита за извесне чинове.

Члан 48. (дос. чл. 47.)

За војно-судске официре постављаће се само она лица која су свршила са добрим успехом правни факултет, и која су служила са добром оценом у судској струци или као јавни правозаступници. Но за приправнике аудиторске могу се с' чином потпоручика примити одлични правници и без овог последњег услова.

Одељак IX.

О војно санитарској струци.

Члан 49.

Војно санитарска струка дели се на три гране:

војно-лекарску

војно-апотекарску

војно-марвено-лекарску.

На врху свеколике санитарске струке стоји један санитарски пуковник или потпуковник као начелник струке, он управља са санитарским одељењем министарства војног и орган је министру за све што се санитета тиче.

Војно-лекарска грана.

Члан 50. (дос. чл. 49.)

Војно лекарска грана састоји се из санитарски официра као:

војних лекара

војно-лекарских помоћника и

болничара.

Поступност код лекара завршује се пуковничким чином.

И за санитарске официре важе односно унапређења сви услови постављени ва официре у чл. 24., осим испита за извесне чинове.

Плату и приданлежности имају по чиновима као и остали официри.

Члан 51. (дос. чл. 48.)

Санитарски официр у лекарству, може постати само онај који је доктор целокупног лекарства или доктор медицине и хирургије, но на случај потребе могу се примити за санитарске потпоручике и поручике и абсолвирани медицинари и магистри хирургије.

Члан 52. (дос. чл. 50.)

Осим српских грађана могу се у војно-лекарску струку примити и страни поданици, под обичним условима за странце, према каквоћи по чл. 51. и то као нижи војни лекари, и као помоћници лекарски; но они неће имати и чинове војне, него ће се звати само војни лекари, односно помоћници и делиће се и једни и други на две класе од којих ће, лекарска одговарати чиновима капетана I. и II. класе, а помоћника: чиновима поручика и потпоручика, па ће спрам тих звања и плату са додатцима примати.

Контрактуално војно-лекарско особље које је примљено само за време рата не може управљати никаквим санитарским заводима.

Члан 53.

Болничари припадају саставу сталних, привремених, резервних и етапних болница или пољских болничарских трупа, којих је дужност на бојном пољу.

Први припадлеже у ред небораца, а други у ред бораца.

Болничарски подофицири имају плату и повишицу на рокове службе као и они осталих родова војске, а редови само плату.

Члан 54.

У санитарске заводе спадају:

1. Санитарска и апотекарска слагалишта

2. Војне болнице.

Војне болнице деле се у мирно доба на:

1. сталне

2. привремене и

3. амбулаторије;
- а у ратно време образује се из привремених;
4. резервне болнице и постројавају се
5. етапне пољске, и
6. етапне болнице.

Војно-апотекарска грана.

Члан 55.

На врху ове гране стоји виши апотекар који мора бити магистар фармације и доктор хемије, и овај је уједно шеф апотекарског одсека санитетског одељења при министарству војном и управник главног апотекарског слагалишта.

Члан 56.

Војни апотекари и њихови помоћници чиновничког су реда и њих ноставља Краљ указом на предлог министра војног.

Апотекари се деле на више и ниже. Виши апотекар одговара чину мајора, нижи апотекар I. и II. класе одговара чину капетана I. а II. класе.

Помоћници апотекарски деле се на две класе, прву и другу, и одговарају чиновима поручика и потпоручика.

Сви уживају плату одговарајућег чина.

Апотекар и помоћник може постати само онај који је магистар фармације.

Од овога изузимљу се они, које закон затече у служби као официре почем они задржавају чин официра са платом, принадлежностима све до унапређења.

Члан 57. (дос. чл. 64.)

Осим српских грађана примају се по потреби и страни поданици за војне апотекаре и апотекарске помоћнике под истим условима као и војни лекари према члану 52.

Односно унапређења у више класе важе и за апотекаре као и за апотекарске помоћнике услови постављени у чл. 24., осим иснита.

Марвено-лекарска грана.

Члан 58. (дос. чл. 51)

Војно марвено-лекарска струка састоји се из марвених лекара, марвено лекарских помоћника, поткивача и марвених болничара.

Марвени лекари деле се на: више марвене лекаре и марвене лекаре.

Виши марвени лекар одговара чину мајора.

Марвени лекари деле се на четири класе од којих :

I. класа одговара чину капетана I. класе

II. “ “ “ “ II. класе

III. “ “ “ “ поручика

IV. “ “ “ “ потпоручика,

па према тим чиновима имају и плате са свима додатцима као и официри.

Помоћници марвено-лекарски по положају су млађи од потпоручика а старији од наредника и деле се на две класе од којих I-ва има плате годишње 1263 динара, а II-га 1010 динара.

Подкивачи имају чинове подофицирске и према њима и плату, а и повишицу на рокове службе као и остали подофицири.

Члап 59 (дос. чл. 52.)

Марвено лекарски помоћник може постати само онај који је са добрим успехом свршио нашу ветеринарску школу или такав завод на страни.

Марвени лекар може постати само онај, који је са добрим успехом свршио вишу ветеринарску школу и има за то уредан диплом.

Односно унапређења у веће класе важе и за марвено-лекарско особље услови постављени у члану 24., осим испита.

Члан 60. (дос. чл. 58.)

Марвени лекари и марвено лекарски помоћници чиновничког су реда и њих поставља Краљ указом па предлог војног министра.

Члан 61. (дос. чл. 64.)

За марвене лекаре могу се по потреби примити, ако имају постављених услова и страни поданици под уговором.

Члан 62.

Марвени болничари.

Марвени болничари припадају саставу марвених болница и саставу коњичких артилеријских и возарских трупа, но нерачунају се у борце.

Члан 63.

Заводи марвенолекарски следећи су:

1. Марвене болнице
2. Ковачнице
3. Ветеринарска школа.

Марвене болнице деле се на:

- a), сталне
- b), привремене
- v), етапне

Ковачнице се деле на:

- a), сталне и
- b), покретне ковачнице.

Ветеринарска школа.

Члан 64.

Ветеринарска школа служи за стручно образовање ветеринара. Курс траје две године, у ову школу примају се младићи од 16-те до навршене 20-те године који су учили најмање два разреда гимназије или реалке, са обвезом да по свршетку школе одслуже у сталноме кадру још 4 године. Младићи морају бити способни за војску и имати дозволу од родитеља или татора за ступање у ову школу, по свршетку школе ступају у сталан кадар као подкивачи. Број питомца одређује се буџетом. Уређење ове школе прописује министар војни.

Одељак X.*Војно административна струка.***Члан 65. (дос. чл. 55)**

Војно административна струка састоји се из:

1. Економске струке са њеним слагалиштима и радионидама.
2. Благајничке струке.

*I. Економска струка.***Члан 66. (дос. чл. 56.)**

Особље те струке састоји се из:

- а). виши интенданата,
- в), интенданата,
- б). управника магацина и радионица,
- г). магационара, надзорника радионица, књиговођа и писара.

Виши интенданати деле се на четири класе који одговарају нижим чиновима официрским и имају годишње плате:

- I. класа 7000 динара
- II. “ 6000 “
- III. “ 5052 ”
- IV. “ 4042 “

Интенданати деле се на две класе које одговарају чиновима капетанским и имају годишње плате:

- I. класе 3537 динара
- II. “ 3032 “

Управници магацина и радионица и књиговође деле се на четири класе, које одговарају нижим чиновима официрским и имају годишње плате:

- I. класа 3537 динара
- II. “ 3032 “
- III. “ 2526 “
- IV. “ 2021 “

Магационари, надзорници радионица и писари деле се на три класе од којих I-ва класа равна је рангу потпоручика, а они II. и III. класе млађи су од потпоручика а старији од наредника и имају годишње плате:

- I. класа 2021 динара
- II. “ 1516 “
- III. “ 1263 “

*Заводи под управом економске егрчке.***Члан 67.**

Ови се деле на мирнодобне и пољске заводе.

У мирнодобне заводе спадају:

1. Управа војне одеће и обуће.
2. Стална слагалишта хране.
3. Привремена слагалишта хране.

У пољске економне заводе спадају:

1. Профијант колона.
2. Пољска слагалишта хране.
3. Марвени депо-и.

*Војно благајничка струка.***Члан 68. (дос. чл. 57).**

Особље војно благајничке струке састоји се из:

1. Виших благајника.
2. Благајника, рачуноиспитача, књиговођа и
3. Подблагајника.

Виши благајници деле се на 4 класе које одговарају вишим чиновима официрским и које имају годишње плате.

- I. класа 7000 динара
- II “ 6000 ”
- III. “ 5052 “
- IV. “ 4042 “

Благајници, рачуноиспитачи и књиговође деле се на четири класе које одговарају нижим чиновима официрским и имају годишње плате.

- I. класа 3537 динара
- II. “ 3032 “
- III. “ 2526 “
- IV. “ 2021 “

Подблагајници су по положају млађи од потпоручика а старији од наредника, деле се на две класе од којих има годишње:

- I. класа 1516 динара
- II. “ 1263 “

Осим чиновника постојаће у овим струкама још и практиканти и дијурнисте.

Плата практиканата не може ићи преко 1000 динара годишње. Ове поставља а и дијурнисте узима у службу по потреби министар војни.

Члан 69. (дос. чл. 57.)

Сво војно административно особље чиновничког је реда и поставља се указом Краљевским на предлог војног министра, за унапређење у више чинове изискују се и код особља административне струке осим испита сви услови постављени за официре у члану 24. овог закона.

Одељак XI.*Војно-техничка струка.***Члан 70.**

Војно техничка струка састоји се из:

1. Артиљеријско-техничке струке и
2. Инжинирско-техничке струке.

Артиљеријско-техничка струка.

Заводи принадлежећи струци артиљеријско-техничкој, деле се на две самосталие понаособне управе. Једна се зове: Управа оружног арсенала, а друга управа барутана.

Инжинирско техничка струка.

Завод је овој струци принадлежећи: инжинирски арсенал.

Члан 71.

Војно-техничка струка има управнике радионица, књиговође, магационаре, надзорнике радионица, писаре и т. д. као и војно админи-стративна струка, истог положаја и с' истим платама.

Сем тога има ова струка: инжињере, механичаре и цртаче, плата којих одређује се буџетом.

Одељак XII.*О војно телеграфској струци.*

Члан 72. (дос. чл. 59.)

Војно телеграфска струка састоји се из: војно телеграфске команде, чије се уређење прописује Краљевом уредбом.

У случају веће потребе особље за ту струку узима се из грађанских званичника тога реда и других обвезника позивних.

Материјал телеграфски држи се приправан у инжињерским слагалиштима.

Члан 73. (дос. чл. 61.)

По потреби може министар војни наредити да они који су пописани у телеграфску струку, а нису јој довољно вични, уче телеграфски курс за време вежбања позива и иначе.

Одељак XIII.*О војно железничкој струци.*

Члан 74.

Војно железничка струка састоји се из в. железничке команде чији се састав и уређење прописује Краљевском уредбом.

Војно железничка струка попуњује се регрутациом као и остала војска, њој припадају и сви грађански званичници тога реда који су према својим годинама старости обвезни на службу у војсци кад потреба то захте.

Потребан материјал који припада спреми железничких одељења држи се приправан и у редовном стању у инжинирском арсеналу.

Члан 75.

По потреби може министар војни наредити да се људи сталног кадра железничке команде уче код постојећих железничких линија, практички железничкој служби, а може одређивати да се они који припадају позивима одређују на изменце на службу железничку на рачун пропинсног годишњег вежбања.

Одељак XIV.*О војно поштанској струци.*

Члан 76. (дос. чл. 62.)

Војно поштанска струка састоји се из: војних поштар и постиљона. Они се узимљу од дотичних грађанских званичника и других позивних обвезника, који за то подносе.

Поштански материјал држи се приправан у инжињерским слагалиштима.

Број пошта који се има образовати за мобилну војску и њин састав одређује се формацијом војске.

Члан 77. (дос. чл. 63.)

У редовном стању инспектор пошта у министарству народне привреде у исто је доба референт војног министра по тој струци.

По потреби службе може министар војни наредити да пописани за поштаре, а недовољно вични тој струци, уче поштанску службу за време вежбања позива и иначе.

Одељак XV.*О војној свештеничкој струци.*

Члан 79. (дос. чл. 65.)

За цео сталан кадар постоји у редовном стању војни прота, којц је у престоници и ту врши свештеничке обреде.

За вршење свештеничких обреда у другим гарнизонима код сталног кадра одређиваће се местним свештеницима буџетом додатци, или ће им се обреди плаћати по такси.

Чин војног проте дели се на две класе од којих I. одговара чину мајора, а II. чину капетана I. класе и према томе имају и плату са осталим припадностима официрским.

Војни је прота чиновник и поставља се Краљевим указом на предлог војног министра.

За позиве уписују се свештеници по обвези према прописаном саставу и формацији појединих јединица.

Одељак XVI.*О војним музикама.*

Члан 80. (дос. чл. 66.)

Војсци принадлеже и војне музике.

Број војни музика и музиканата опредељује се формацијом војске и према томе утврђује буџетом.

Свака војна музика има само по једног капелника.

Капелник војне музике чиновник је но може бити и контрактуални под обичним условима за странце а са одличијама.

Остали бандисти могу бити дејствителни и контрактуални; дејствителни могу бити и нижи чиновници, а контрактуални само титуларни.

Плате годишње биће по ниже изложеном обрасцу.

ДИНАРА

Капелник I. класе 3.032

“ II. ” 2.500

“ III. ” 2.000

“ IV. ” 1.500

Бандист ванредне I. класе 1.200

“ II. ” 1.000

“ III. ” 900

“ IV. ” 800

Бандист редовне I. класе 728

“ II. ” 667

“ III. ” 607

“ IV. ” 540

“ V. ” 485.

“ VI. ” 425

“ VII. ” 364

“ VIII. ” 304

“ IX. ” 243

“ X. ” 184

“ XI. ” 122

“ XII. ” 61

Из трупе војној музици прикомандована лица уживају плату и додатак на рокове службе као што је у члану 44. и 45. прописано.

Члан 81.

За изучавање музике постоји и установа музичке школе и уређење ове прописује министар војни.

У ову школу могу се примити и младићи од 12 година па до 20-те године, а обвезници су да служе по свршеној школи четири године но у године службе урачунаваће им се време проведено у школи тек од навршене 16. године старости.

Одељак XVII.

О војном бродарству.

Члан 82. (дос. чл. 66.)

Војно државни пароброд има једног капетана и звање се дели на две класе од којих I. има 4.500, а II. 3.500 динара годишње плате. Капетан пароброда чиновник је а може бити контрактуални под обичним условима за странце и тада има права само на отличија чиновника.

Остали персонал узима се под контракт и све остало прописује министар војни.

ДЕО ДРУГИ.

О резерви првог позива и о другом и трећем позиву.

Одељак I.

О упису и испису.

Члан 83. (дос. чл. 68)

Од уписа у резерви I. позива и уписа у II. и III. позив ослобођавају се сасвим само калуђери и свештвници у колико неби узети били за свештеничке дужности при војним командама.

Остали сви способни обвезници уписују се према својим годинама и способностима у резерву и позиве, без обзира на службу коју врше; а који ће се кад од чиновника и одправника јавних служби по потреби државне или опште службе ослободити од позива на службу I., II. и III-ег позива, одредиће министар војни по представци надлежних министара.

За поједина ослобођавања од вежбања по приватним потребама прописује се Краљевом уредбом.

Одељак II.

Наоружање и спрема позива.

Члан 84. (дос. чл. 69).

Оружје, оружни прибор, оружна спрема са муницијом и сва ратна спрема за све позиве а за I-ви још и одело падају на државни терет. Одело за II. позив, сем шињела и капа, које држава даје, пада на терет обвезника а крој истог прописује се уредбом саобразно народној ношњи.

Обућа пада на терет државе, а преобука пада на терет самих војника, тако исто и коњ с' прибором код коњаника.

Но коње за резервисте коњанике првог позива набавља министар војни према условима за сталан кадар, ако војник нема свог коња и ненабави га од дана уписа најдаље за месец дана према прописаним правилима; кад министар војни набави коња дужни су их коњаници исилатити најдаље за две године дана.

Товарни коњи, теглећа стока и подвози прописне каквоће са прибором који су потребни за штабне и стројне коморе, за административне и техничке заводе и за резервне муниционе колоне својина су дотичних коњоводаца и возара па се са њима заједно и рекрутују.

Потребне коње са запрежним прибором за запрегу кола муниционе колоне, за запрегу кола мостовог трена, телеграфски и инжењерских паркова и за запрегу рањеничких кола, етапних болница која су сва кола државна, дају на случај рата:

1. Имућни грађани преко 50 година, ако немају бар два задругара или два сина на бојном пољу.

2. Имућна масална, црквена и манастирска имања, акционарска предузећа и новчани заводи, ако нису од овога изузети постојећим законима,

3. Они који су ослобођени личне службе у I. и II. позиву било због телесне неспособности или државне службе, ако су доброг имовног стања.

4. Обвезници III. позива који лично или у задрузи на имање, плаћају непосредне порезе најмање 150 динара, а лично неслуже.

Сва стока и подвози који су пописани за потребу војске, воде се у списку код дотичних штабова, трупа и завода којима по саставу и припадлеже.

Одељак III. *О старешинама.*

Члан 85. (дос. чл. 70).

За позиве, сем дејствителних официра и подофицира постоје и резервни официри и подофицири.

Чинови резервних официра иду по поступности као и у сталном кадру и под исгим условима.

Редовне официре у оставци којима се задржи карактер при прелазу у позиве може Краљ наименовати за резервне официре, с чиновима с којима иступе из сталног кадра или са чином више.

Чинови подофицирски иду по поступности и са роком као и у сталном кадру.

Чин резервног официра даје Краљ, на предлог војног министра; а чинове подофицирске команданти, према Краљевој уредби.

Резервни официри који су државни чиновници служе без обзира на године старости у оном позиву где се одреде, а остали служе у позивима по годинама старости, али се могу задржати на служби и у предходним позивима ако на то пристану.

Члан 86. (дос. чл. 71).

Сви резервни официри и резервни подофицири за чинове потпоручика, капетана и мајора полажу испит који ће се нарочито за њих прописати.

Но, да ко постане резервни потпоручик, поред положеног испита треба: да је одслужио у сталном кадру потпун или скраћен рок по обвези, а сем тога да је нарочито ради те цели служе у сталном кадру две године, по два месеца за време практичних упражњења и да је доброг владања, доликујућег занимања и ревностан у служби.

Од ових услова изузимају се бивши почасни официри који су постали резервни официри са чиновима које имају.

Члан 87. (дос. чл. 72).

Да би се позиви снабдели са што спремнијим резервним официрима уводи се у средње школе и великој школи војна настава као обвезан предмет и одређује се:

а) Да се у средњим школама поучавају ђаци у свему што им као будућим војницима треба тако, да свршивши нижу гимназију односно реалку сврше уједино сву регрутску обуку, а свршивши вишу гимназију односно вишу реалку, богословију и учитељску школу сврше уједно и подофицирску школу за чин резервног пешадијског поднаредника.

б) Да се у ведикој школи поучавају и вежбају ђаци теорно у школи у свему што нижим официрима ваља знати.

Члан 88.

Младићи који би се овим начином војнички спремили већ у грађанским школама а додазе на рокове службе према одредбама члана 9-ог закона, могу се користити скраћеним роком само на случај ако они из ниже и више гимназије положе испит

за резервног пешачког поднаредника; а они из велике школе ако положе испит за резервног пешадијског потпоручика. Први и други отпуштају се из кадра автивне војске и преводе се у резерву чим поменути испит положе.

Ступање у сталан кадар дозвољава се и овима младићима са навршеном 18 годином по њиној жељи. Иста права као ђаци имају и сви слушаоци курсова, помоћници трговачки и у опште интелегентни и школовани младићи но само с тим да су дужни испит да положе за резервног потпоручика.

Ђаци велике школе, којима пада обвеза служења у времену од сад па за две године, могу ступити у кадар и по свршетку науке.

Члан 89.

Подробнија одредења о војничкој настави у грађанским школама и о полагању испита прописане на основу овога закона мииистар војни у договору са министром просвете.

Члан 90. (дос. чл. 73).

Резервни официри кад су на вежбању и на служби у опште имају за то време систематичну плату као и дејствителни официри, ако нису чиновници. Чиновници са мањом годишњом платом него што има дејствителни официр истога чина, добијају за време вежбања додаток својој плати до систематичне плате чина који имају.

Осим тога резервни официри, који по свом роду војске и служби морају да имају коња добијају годишње по 288 динара на држање тих.

Члан 91. (дос. чл. 74).

Резервни официри имају засебну стручну ранглисту.

Они су у заједничкам односима са редовним официрима истих чинова увек рангом млађи од ових.

Члан 92. (дос. чл. 75.)

Резервни официри губе чин на исти начин као и дејствителни официри.

Одељак IV.

О вежбању и служби позива.

Члан 98. (дос. чл. 76.)

Стални кадар вежба се према својим прописима.

Резервисте спајају се по ради вежбања са сталним кадром у нарочите јединице по формацији, и тако се вежбају сваке године до 30 дана. Но све резервисте неморају се сваке године вежбати, нарочито они који су те године одслужили у сталном кадру потпун рок. Даље, на вежбање се непозивљу ђаци, ако им у то време непада школски одмор.

Други позив вежба се сваке године до 15 дана.

Трећи позив може се позивати ради вежбања и смотара само до 5 дана у години.

Казнена оделења вежбају се на начин као што то министар војни пропише, а у року својих позива.

Ко од обвезника недође на време на вежбање а изостанак неоправда, мораће накнадно да одслужи о свом трошку код дотичне јединице сталног кадра два пут онолико дана колико је од вежбања изостао.

Где су само двојица из једне куће одслужила неће се оба од један пут позивати на вежбање.

Члан 94. (дос. чл. 77.)

Кад ће и колико вежбање трајати, као и који ће се делови вежбати, наређује Краљ указом, а на предлог војног министра.

Мања почесна вежбања, скупове и службе може наређивати и војни министар.

Кад потреба захте обвезници свију позива могу се позвати на службу и задржати докле потреба траје, и за то време ране се о трошку државном.

Члан 95.

Војници I., II. и III. позива и стока, сем састава сталног кадра хране се за време вежбања у свом четном односно батаљоном кругу од својих кућа, а ако се ван тих кругова крену онда о трошку државном.

Члан 96.

У цели бољег усавршења у војном образовању целог народа а нарочито младежи, поучаваће се младићи између 18. и 20. године у руковању пушком и гађању у нишан. Ова обука вршиће се у четном кругу и младићи долазиће преко лета недељом и празницима наизменце да се вежбају у гађању у нишан.

Одељак V.

О сазивању позива на вежбање и службу.

Члан 97. (дос. чл. 79.)

Резервисте и војнике II. и III. позива сазива непосредно војна власт, а управне власти стављају јој средства за то.

Они су дужни да се одзову позиву својих местних или војних старешина који их воде на одређено место.

Одељак VI.

Опита расположења.

Члан 98. (дос. чл. 80.)

Војници при ступању у војску полагају заклетву на верност Краљу и отаџбини.

Члан 99. (дос. чл. 100.)

Заклетва војничка прописује се следећа:

Ја (име и презиме) заклињем се Богом свемогућим, да ћу Краљу Србије Милану Првом, свагда и у сваком случају бити веран и послушан; да ћу заповести свију предпостављених ми старешина слушати и верно испуњавати; да ћу отаџбину јуначки бранити и да нашу заставу нигда нећу оставити.

Тако ми Бог помогао.

Члан 100. (дос. чл. 101.)

Једном положена заклетва важи кроза све позиве, сем што новопроизведени официри подносе још и писмену заклетву.

Прелазно наређење.

Члан 101.

Официри и марвени лекари, који су по досадашњем закону уживали додатак на род оружја или струку, уживаће га, докле су у садашњем чину односно звању, у оноликој мери, у колико мање по овоме закону добијају додатке на коње, (чл. 44.) ако је та разлика већа од 10 динара. Ко се пак од тих не користи додатком на коње, у мери која му следује, губи за толико права на пређашњи додатак на род оружја и струку.

Војницима које овај закон затече у служби издаваће се до одслужења плата са додатцима по досадањем закону.

Подофицирима којима би по новом закону плата са повишицом на рокове била мања од досадање издаваће се плата, повишица и додатак по досадањем закону до промене положаја.

Члан 102.

Закон овај ступа у живот од дана кад га Краљ потпише, и тада престају да важе сви законски прописи и наређења која су овоме противна.

Препоручујемо свима Нашим министрима да овај закон обнародују и да се о извршењу његовом старају, властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

Ф№ 8445.

1. Новембра 1886. год.

Ниш.

МИЛАН с. р.

*Видио и ставио државни печат,
чувар државног печата,
министар правде
Дим. Маринковић с. р.*

*Председник министарског савета,
министар унутрашњих дела
М. Гарашанин с. р.*

*Министар војни,
почасни ађутант Његовог Величанства,
ђенерал
Ђ. Хорватовић с. р.*

*Министар финансије,
Чед. Мијатовић с. р.*

*Министар правде,
Дим. Маринковић с. р.*

Министар иностраних дела,
пуковник
Драг. Франасовић с. р.

Министар грађевина,
пуковник
П. Топаловић с. р.

Министар просвете и црквених дела
Мил. Кујунџић с. р.

Заступник министра народне привреде,
министар финансије
Чед. Мијатовић с. р.

Прилог, следећа страна горе: Табела 4

Прилог, следећа страна доле: Табела 5

ТЕК. БРОЈ	Ч И Н О В И.	ГОД. СИСТЕМ. ПЛАТА ЗА СВЕ РОД. ВОЈСКЕ И СТРУКЕ
		ДИНАРА
1	Генерал	10104
2	Пуковник	7073
3	Потпуковник	5052
4	Мајор	4042
5	Капетан I. кл.	2779
6	Капетан II. кл.	2274
7	Поручик.	1920
8	Штабс. значар	1516
9	Наредник и штапсзначар I. класе	456
10	Поднаредник и штапсзначар II. класе	182
11	Каплар и значар I. класе	81
12	Редов I. кл. и значар II. класе	36
13	Редов II. класе	24
14	Редов III. кл. (петомесечар и једномесечар)	12

4

НАИМЕНОВАЊА	КАПЛАРИМА	ПОДНАРЕД- НИЦИМА	НАРЕДНИЦИМА
	ГОДИШЊЕ У ДИНАРИМА		
На II. рок .	42	144	120
„ III. рок .	—	192	132
„ IV. рок .	—	240	156
„ III. рок.	—	300	180

5